

19 Απριλίου 2023

Ας λάμψωμεν από χαράν δια την εορτή, και ας αγκαλιάσουμε ο ένας τον άλλο!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος - Λόγος α', Εις το άγιον Πάσχα και εις την βραδυτήτα

1. Ημέρα αναστάσεως και αρχή δεξιά! Ας λάμπωμεν από χαράν δια την εορτή, και ας αγκαλιάσουμε ο ένας τον άλλο! Ας πούμε, αδερφοί, όχι μόνο εις εκείνους οι οποίοι από αγάπη μας έχουν ευεργετήσει, ή έχουν ευεργετηθεί από εμάς, αλλά και σε εκείνους οι οποίοι μας μισούν.

Ας συγχωρήσουμε τα πάντα με την ευκαιρία της αναστάσεως. Ας δώσουμε συγχώρηση ο ένας στον άλλο, και εγώ ο οποίος έχω τυραννηθεί από την καλή τυραννία των επαίνων σας -αυτό σας το ομολογώ τώρα- και σεις οι οποίοι έχετε ασκήσει την καλή αυτή τυραννία, εάν με κατηγορείτε για την βραδυπορία μου, επειδή βεβαίως η βραδυπορία αυτή είναι καλύτερη και πολυτιμότερη για τον Θεό από την βιασύνη άλλων.

Διότι είναι καλό και να διστάζουμε για λίγο να δεχθούμε την κλήση του Θεού, όπως έκανε ο Μωυσής παλαιότερα και ο Ιερεμίας αργότερα, αλλά και να τρέχουμε με προθυμία όταν μας καλεί, όπως ο Ααρών και ο Ησαΐας, αρκεί μόνο να τα κάνουμε με ευσέβεια και τα δύο, να διστάζουμε δηλαδή εξ αιτίας της αδυναμίας της φύσεώς μας, και να σπεύδουμε με προθυμία εξ αιτίας της δυνάμεως εκείνου ο οποίος μας καλεί.

2. Μυστήριο με έχει καλέσει, και ενώπιον του μυστηρίου δίστασα για λίγο, για να εξετάσω τον εαυτό μου. Με την ευκαιρία του μυστηρίου παρουσιάζομαι πάλι, χρησιμοποιώντας ως καλή σύμμαχο της δειλίας και της αδυναμίας μου την εορτή, για να ανακαινίσει και εμένα με το πνεύμα, εκείνος ο οποίος αναστήθηκε σήμερα από τους νεκρούς και αφού με ενδύσει με τον νέο άνθρωπο να με παραδώσει στην νέα δημιουργία, σ' εκείνους οι οποίοι έχουν γεννηθεί από τον Θεό, ως καλό δημιουργό και διδάσκαλο, ο οποίος με προθυμία αποθνήσκει και ανίσταται μαζί με τον Χριστό.

3. Χθες σφαζόταν το αρνίο και αλείφονταν οι παραστάτες των θυρών και θρήνησε η Αίγυπτος τα πρωτότοκα και πέρασε από κοντά μας ο εξολοθρευτής χωρίς να μας πειράξει, επειδή η σφραγίδα ήταν φοβερή και σεβαστή, και είχαμε περιτειχισθεί από το τίμιο αίμα.

Σήμερα έχουμε φύγει ολότελα από την Αίγυπτο και έχουμε απαλλαγεί από τον Φαραώ, τον φοβερό ηγεμόνα, και από τους σκληρούς επιστάτες, και από τον πηλό και την κατασκευή πλίνθων, και δεν θα μας εμποδίσει κανείς να πανηγυρίσουμε στον Θεό μας εορτή για την έξοδο και να εορτάσουμε «όχι με την παλαιά ζύμη της κακίας και της πονηρίας αλλά με τα άζυμα της ειλικρινείας και της αληθείας», χωρίς να φέρουμε μαζί μας ούτε ίχνος από το άθεο αιγυπτιακό προζύμι.

4. Χθες σταυρωνόμουν μαζί με τον Χριστό και σήμερα δοξάζομαι μαζί του.

Χθες νεκρωνόμουν, και σήμερα ζωοποιούμαι μαζί του.

Χθες θαπτόμουν, και σήμερα ανίσταμαι μαζί του.

Εμπρός ας προσφέρουμε καρπούς σ' εκείνον ο οποίος έπαθε χάριν ημών και ανεστήθη.

Ίσως νομίζετε ότι εννοώ χρυσό ή άργυρο ή υφάσματα ή διαφανείς και πολύτιμους λίθους, την ρευστή δηλαδή ύλη της γης, η οποία μένει κάτω, και της οποίας το μεγαλύτερο μέρος κατέχουν οι κακοί, οι οποίοι είναι δούλοι στα γήινα και στον κοσμοκράτορα διάβολο.

Ας προσφέρουμε ως καρπούς τους εαυτούς μας, το πολυτιμότεο και το αγαπητότατο κτήμα του Θεού. Ας αποδώσουμε στην εικόνα το κατ' εικόνα, ας κατανοήσουμε την αξία μας, ας τιμήσουμε το πρωτότυπο της εικόνας μας, ας γνωρίσουμε την δύναμη του μυστηρίου, και ας μάθουμε προς χάριν ποιου απέθανε ο Χριστός.

5. Ας γίνουμε όπως είναι ο Χριστός, επειδή και ο Χριστός έγινε όμοιος με εμάς.

Ας γίνουμε Θεοί γι' αυτόν, επειδή και εκείνος έγινε άνθρωπος προς χάριν μας.

Έλαβε το χειρότερο για να μας δώσει το καλύτερο.

Έγινε πτωχός για να πλουτίσουμε εμείς από την πτωχεία του.

Έλαβε μορφή δούλου για να απολαύσουμε εμείς την ελευθερία.

Κατέβηκε για να υψωθούμε.

Υπέμεινε τους πειρασμούς για να νικήσουμε.

Υπέμεινε την ατίμωση, για να μας δοξάσει.

Απέθανε, για να μας σώσει, και ανέβηκε για να μας σύρει κοντά του από κάτω, όπου βρισκόμαστε ξαπλωμένοι και απονεκρωμένοι από την αμαρτία.

Ας δώσει έκαστος τα πάντα!

Ας προσφέρει τα πάντα σ' εκείνον ο οποίος έδωσε τον εαυτόν Του ως λύτρον και αντάλλαγμα χάριν ημών!

Δεν μπορεί δε να προσφέρει τίποτε καλύτερο από τον εαυτόν του, αφού θα έχει εννοήσει το μυστήριο και θα έχει γίνει όλα όσα έγινε εκείνος προς χάριν μας.

6. Και σε σας μεν, όπως βλέπετε, προσφέρει ποιμένα. Διότι τούτο ελπίζει και εύχεται και ζητεί από σας, οι οποίοι ποιμαίνεσθε, ο καλός ποιμήν, ο οποίος δίνει την ψυχή του για τα πρόβατα. Και σας δίνει τον εαυτό του όχι μία φορά αλλά δύο. Την ράβδο, η οποία στηρίζει το γήρας, την κάνει ράβδο του πνεύματος, και προσθέτει στον άψυχο ναό, τον έμψυχο, στον δε περικαλλή και ουράνιο τον οιονδήποτε, ο οποίος, όσο μικρός κι αν είναι, είναι γι' αυτόν το πολυτιμότεο πράγμα και έχει συντελεσθεί με πολύ ιδρώτα και κόπους, θα μπορούσαμε δε να πούμε ότι αξίζει τους κόπους αυτούς.

Και σας προσφέρει όλα τα δικά του (ω! πόσο μεγάλη είναι η μεγαλοψυχία του, ή για να το πούμε ορθότερα, η αγάπη του προς τα τέκνα!), το γήρας, τη νεότητα, τον ναό, τον αρχιερέα, τον κληροδότη και τους λόγους, τους οποίους ποθείτε. Και από τους λόγους αυτούς, όχι τους μάταιους, οι οποίοι πετούν στον αέρα και σταματούν στ' αυτιά, αλλά εκείνους τους οποίους γράφει το πνεύμα και εντυπώνει σε λίθινες πλάκες, δηλαδή σε σαρκικές, και οι οποίοι δεν χαράσσονται στην επιφάνεια ούτε απαλείφονται εύκολα, αλλά εγχαράσσονται βαθιά μέσα με την χάρη και όχι με μελάνη.

7. Αυτά λοιπόν όλα σας τα προσφέρει ο σεμνός αυτός Αβραάμ, ο πατριάρχης, η τίμια και σεβάσμια κεφαλή, ο κάτοχος όλων των καλών, το υπόδειγμα της αρετής, η εκπλήρωση της ιεροσύνης, ο οποίος προσφέρει σήμερα ως εθελοντική θυσία στον Κύριο τον μονογενή υιόν του, τον οποίο είχε αποκτήσει κατόπιν της υποσχέσεως του Θεού.

Σεις δε προσφέρετε στον Θεό και σε μας το ότι ποιμαίνεσθε καλώς με το να έχετε

κατασκηνώσει σε τόπο δροσερό και να τρέφεστε με ύδωρ αναπαύσεως, να γνωρίζετε καλώς τον ποιμένα και να γνωρίζεστε από αυτόν, και να τον ακολουθείτε με την ελεύθερη θέλησή σας και να εισέρχεστε από την θύρα όταν σας καλεί ως ποιμένας, να μην ακολουθείτε δε ξένους, οι οποίοι έχουν πηδήσει και έχουν μπει στην αυλή κατά τρόπο ληστρικό και ύπουλο.

Ούτε να ακούτε ξένη φωνή, η οποία σας παρασύρει το νου και σας απομακρύνει από την αλήθεια στα όρη και στις ερημιές και στα βάραθρα και στους τόπους τους οποίους δεν τους επισκέπτεται ο Κύριος, και η οποία απομακρύνει μεν από την υγιή πίστη στον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, στην μία δύναμη και Θεότητα (φωνή την οποία άκουγα πάντοτε και ακούν τα πρόβατά μου), και με λόγους ψευδείς και διεφθαρμένους κλέπτει και απομακρύνει από τον αληθινό και πρώτο ποιμένα.

Είθε όλοι εμείς, και οι ποιμένες και το ποίμνιο, να βοσκώμεθα και να βόσκουμε μακριά από τους λόγους αυτούς, σαν να ήσαν δηλητηριώδες και θανάσιμο φυτό, με τρόπο ώστε να είμαστε όλοι ενωμένοι με τον Ιησού Χριστό, στον οποίο ανήκει η δόξα και η δύναμη στους αιώνες των αιώνων, και τώρα και στην μετά θάνατο ζωή. Αμήν.

Ο λόγος του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/grhgorios_8eologos_logos_01_pasxa_bradu

PERMANENTLY_REMOVED